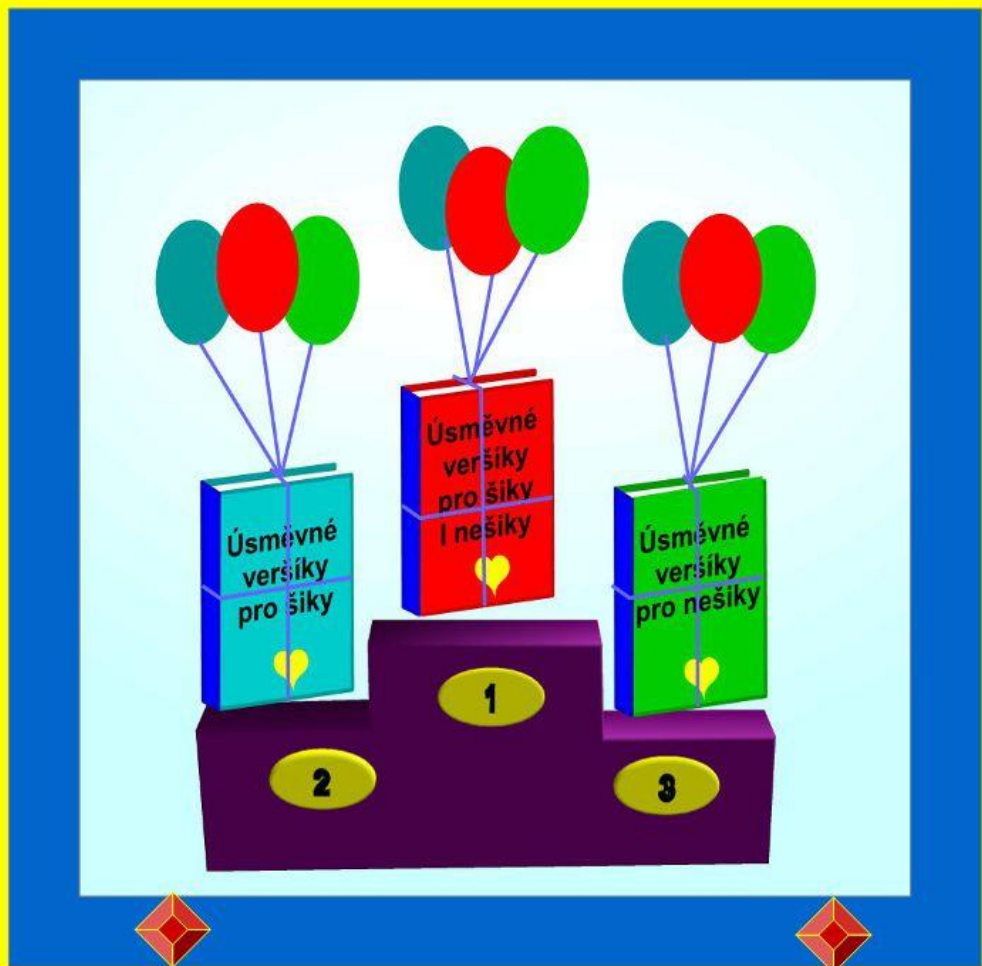

Úsměvné veršíky pro šiky i nešiky

Jozef Čuj

Jozef Čuj

Úsměvné veršičky pro šiky i nešiky

Věnováno všem dětem bez rozdílu. I těm, které se ještě nenarodily. A také těm, kteří navzdory vyššímu věku nikdy nezapomněli, že jimi byly a možná stále jsou.

Copyright:

Autor: Jozef Čuj

Ilustrace: Jozef Čuj

Vydal: Martin Kolářček – E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-534-7 (ePub)

978-80-7512-535-4 (mobipocket)

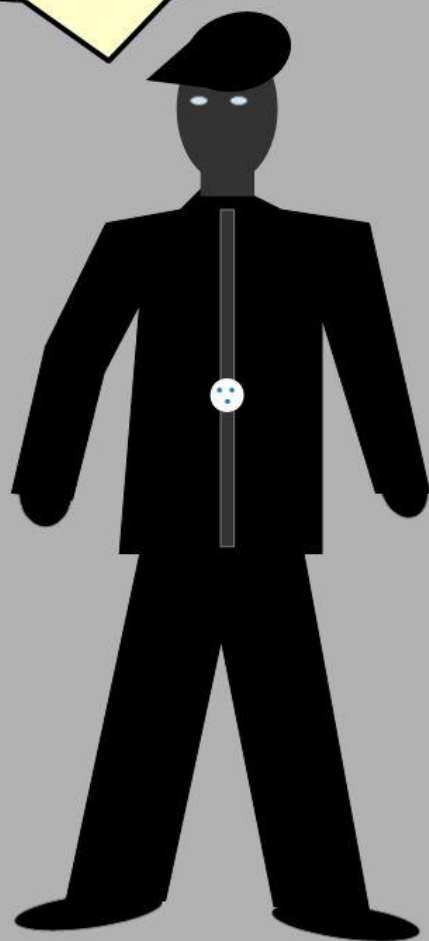
978-80-7512-536-1 (pdf)

Kominík

Kominík je černý rytíř.
Když svoji zbraň do ruk chytí
a vymetá komíny,
tak krásně se zašpiní.

A když kráčí po ulici,
zázračný a černolící,
kdekdo zkouší starý trik -
chytit štěstí za knoflík.

**Dnes nepracuji.
Ukradli mi knoflíky
i kominickou štětku!**

Poplach v bytě

Objevil jsem v bytě zmiji.
Zavola jsem policii:
„Prosím, prosím, přijďte hned.
Kolik jich je? Možná pět.“

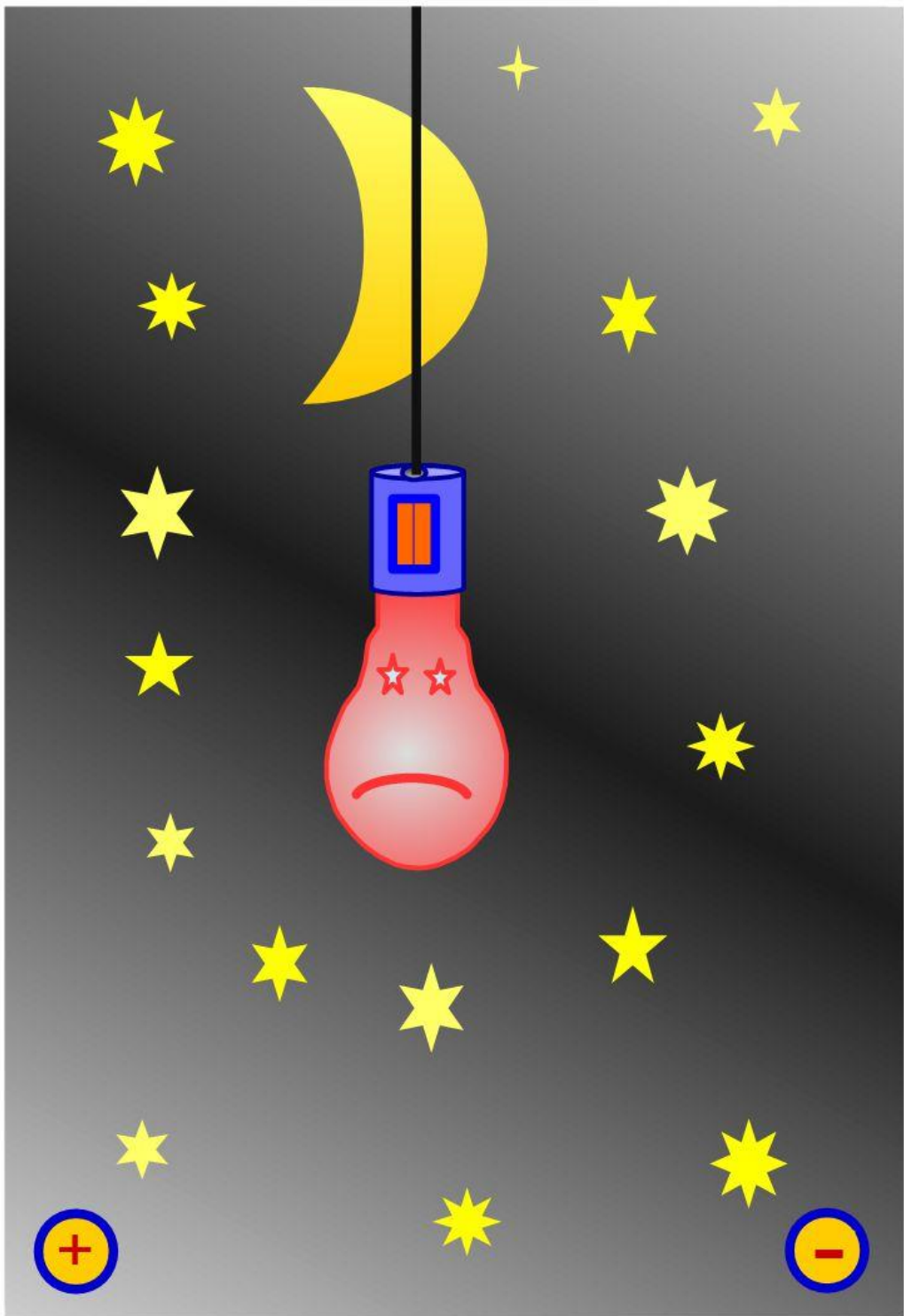
Přišli, všechno přehledali,
chvěly si jim lícní svaly.
Noha tam a noha zpět,
v kufru měly protijed.

Najednou jen mlčky stáli,
strach mě rdousil velice -
za skříní se tulil malý
kus gumový hadice.

Žárlivá žárovka

Žárovka je žárlivá.
Žárlí totiž stále víc
na hvězdy a na měsíc,
nepěkně je nazývá.

Pomlouvá je, pikle kuje,
tajně pátrá, co jsou zač,
kdo je večer zapaluje
a kde mají vypínač.

Ostroželec

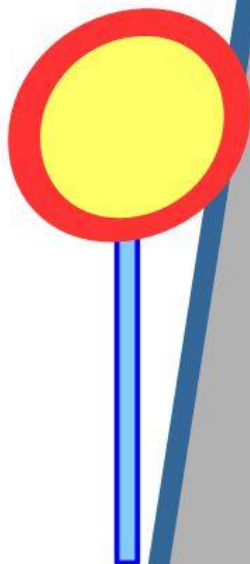
Jožka, žáček třetí bé,
má svůj prak vždy při sobě.
Cizímu ho, věř mi, nedá,
tvrdí: „Prak je velká věda.“

Střílí z něho každý den
pánubohu do oken.
A když trefí, hned se táže:
„Mám dost peněz pro sklenáře?“

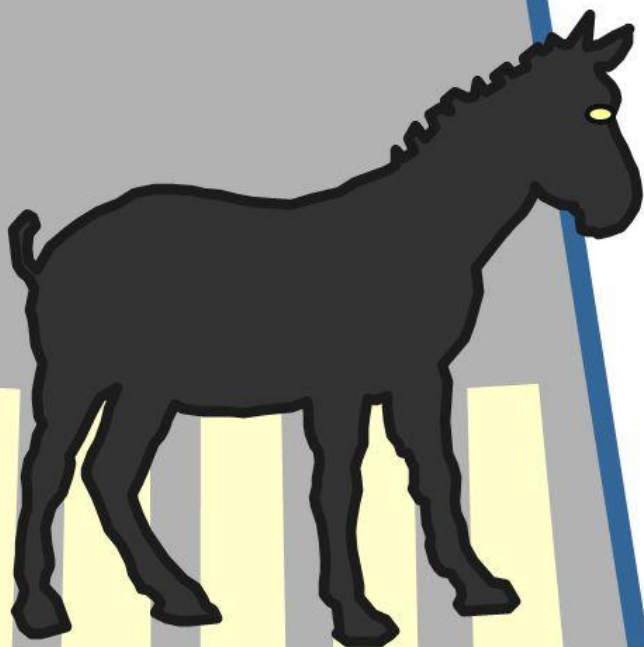
Drzá zebra

Na přechodu pro chodce
stojí drzá zebra.

Kdo má hůl, hned od srdce
počítá jí žebra.

**Někdo mi ukradl
bílé pruhy.**

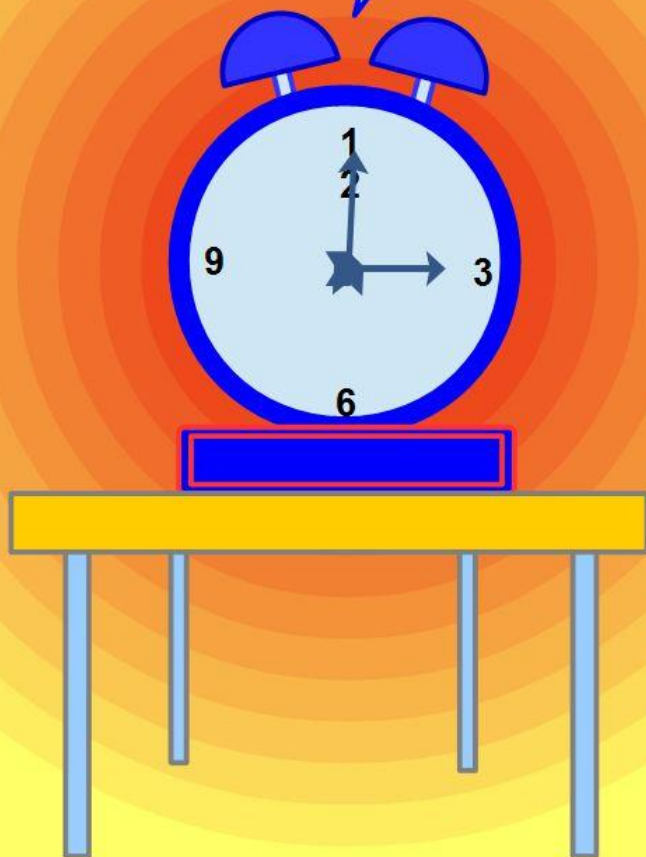
Týden Pepka uličníka

Od pondělí do úterý
rád se chlubí cizím peřím.
Od úterý do středy
tropí jiné nezbedy.
Ve čtvrtek je divně tichý,
v pátek samé cha-cha, chi-chi.
V sobotu má divné řeči,
prý zlá nemoc kvitne v něm.
V neděli ho taťka léčí
bylinkovým řemenem.

Budík

Nenadávej na budík
vždy ráno, když spustí křik.
Zklidni se, vždyť ty jsi byl
ten vůl, co ho nařídil.

Já jsem budík,
kdo je víc?

Hádka ve školce

Pochválil se Pepík ve školce,
mezi řečí, jenom tak:

„Když budu chtít, na trojkolce
předjedu i nákladák.“

„Nepředjedeš,“ smál se Zbyšek.

„Nenechám se oklamat!“

No, Pepík jen dodal tiše:

„Předjedu, no musí stát!“

Plavec

Sotva vkročil do bazénu,
hned předvedl zvláštní scénu.
Neměl chybu jeho styl -
pleskal, tleskal, vodu pil.

Plavčík napnul lícní svaly,
mocně foukl do píšťaly,
a řekl jen: „To je sen.
Když máš žízeň, z vody ven!“

Ten hoch prý plaval
líp než my.

Jó, a ten plavčík
ho ještě sekýroval.

Cestovatel

Polobosý, polonahý,
on, pecivál na pohled,
za pár minut, bez námahy
procestoval celý svět.

Novináři z různých krajin
seběhli se, on však jen
mává rukou, všechno tají,
vyhání je z domu ven.

Nedají se, zas a znova
klepou, kladou otázky:
„Opravdu jste procestoval
celý svět? Jak, kdy a s kým?“

Až soused jim zavřel pusu:
„Procestoval. A já s ním.
Jak? Jen prsty po glóbusu.
Kdy? Vždy večer před spaním.“

Takovým cestovatelům
je třeba klepnout
přes prsty!

